

El Sallent

Olost

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector est del terme municipal
Emplaçament A 3900 metres per pista forestal de la carretera BV-4405, punt quilomètric 0'050.

Coordenades:

Latitud: 42.00093
Longitud: 2.11825
UTM Est (X): 426976
UTM Nord (Y): 4650255

Classificació

Número de fitxa 08149 - 13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Barroc
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes subsidiàries de planejament d'Olost, 1992.
Número inventari Sí, IPA. 23167
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00018
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 20/02/2008 - 01:00

Descripció

El Sallent està situat al límit sud d'una carena que s'estén a l'oest del rec de la Torre, al nord del molí del Sallent i al sud de Pelaroger,

Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions formada per un volum principal de planta baixa, primer pis i golfes, amb diversos cossos i estructures adossats al voltant. Els murs de càrrega són de maçoneria de pedra arrebossada, tot i que en algunes parts ha caigut l'arrebossat. Les cantonades estan delimitades amb carreus treballats, tot i que queden ocults darrera l'arrebossat, i la teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior.

La façana principal, orientada al sud-est, conté a nivell de planta baixa una porta reformada, una finestra emmarcada amb pedra treballada, un portal d'arc de mig punt adovellat i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. Al primer pis hi ha una gran obertura d'arc de mig punt i quatre finestres, tres de les quals emmarcades amb pedra bisellada i una d'aquestes amb la data de 1721 inscrita a la llinda. A nivell de golfes hi ha tres finestres emmarcades amb monòlits de pedra bisellada.

La façana sud-oest queda dominada completament per dos cossos adossats, un d'obra vista i l'altre de maçoneria de pedra, on s'observa una volta seccionada que correspon a l'antic forn.

La façana nord-oest forma un queixal. A la part dreta, on el parament és de pedra vista, hi ha dues obertures reformades. A la part esquerra hi ha diverses obertures reformades a nivell de planta baixa i una galeria a nivell de primer pis, formada per cinc obertures d'arc de mig punt.

La façana nord-est conté un cos adossat a l'esquerra, completament arrebossat, i una estructura rodona bastida amb murs de maçoneria de pedra que correspon a la cisterna. Pròpiament a la façana hi ha una finestra emmarcada amb pedra bisellada a la planta baixa, amb decoració d'arc de cortina amb motius geomètrics a la llinda, i una porta emmarcada amb pedra bisellada al primer pis, a la que s'accedeix a través d'una escala exterior.

Observacions:

A l'interior de la masia es conserva una llinda de fusta original amb la data de 1658 i una creu intercalada inscrita.

Història

Sallent documentada el 1342 pagava censos al segle XV a la batllia de Pelaroger del monestir de Lluçà i a la batllia de Comalrena de la Seu vigatana. Torna aparèixer en els fogatges de 1497 i 1553 formant part de la parròquia d'Olost.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1992). El fogatge de 1497. Estudi i transcripció. Dalmau.

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

PLADEVALL, Antoni (1997). Santa Maria de Lluçà. Antiga canònica agustiniana. Impremta Sellarès (Torelló).

Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Olost. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, juliol de 1982.

